

saa fra Haveselskaberne, og hvis de udtalte Ønske om en Forhøjelse, skulde jeg meget gerne stille Forslag derom. Det er det, som det ærede Medlem kalder, at jeg har rejst megen Modstand og megen Kamp. Det er jo dog noget, som er en fuldstændig Overdrivelse af det ærede Medlem, naar han paastaar dette. Endvidere udtalte det ærede Medlem i sidste Møde med Hensyn til Bevillingerne til Fremme af Husmandsbruget, at jeg her stillede mig meget karrigt. Men det ærede Medlem glemte fuldstændig at gøre opmærksom paa, at paa det foreliggende Finanslovsforslag har jeg foreslaaet en Forhøjelse af Bevillingen til Husmandsrejser paa 23,000 Kr., en Forhøjelse af Bevillingen til de korte Kursus paa 15,000 Kr. og en Forhøjelse af Bevillingen til Planteavlens Fremme paa 15,000 Kr., hvilket jo ogsaa i væsentlig Grad kommer de mindre Jordbrug til gode. Hvor kan saa det ærede Medlem staa op her i Salen, hvor alle dog ere i Stand til at kontrolere, hvad han siger, og fremkomme med en saadan Paastand? Det er jo ganske urimeligt. Forøvrigt vil jeg sige, at naar der nu her i Aar er foreslaaet Forhøjelser paa forskellige Punkter, som dog beløbe sig til ikke saa ganske lidt, synes jeg dog, det er ret rimeligt at se, hvor vidt vi kunne komme dermed. Viser det sig saa senere, at der er Trang til yderligere Bevilling, yderligere Forhøjelse, kunne vi jo altid forhandle derom, og jeg skal saamænd være villig til at stille Forslag, hvis der overhovedet er Trang dertil. Det forekommer mig derfor, at de Beskyldninger, det ærede Medlem saaledes rejser imod mig, ere ret ubegrundede og i alt Fald byggede paa et meget løst Grundlag.

Efter disse Par Bemærkninger skal jeg saa gaa over til at omtale de Ændringsforslag, for hvilke det ærede Medlem staaar som Ordfører. Jeg plejer ved Omtalen af de forskellige Ændringsforslag at følge dem i Nummerorden, som de staa paa Betænkningen. Jeg vil vælge en anden Fremgangsmaade i Dag, nemlig den at følge dem, eftersom der er Mening i dem, saaledes at jeg tager de mest meningsløse først og gemmer dem, der dog er lidt Mening i, til sidst. Det første Ændringsforslag, jeg saa skal omtale, er det om en Bevilling paa 30,000 Kr. til Opdyrkning af Hedejord. Jeg kan ikke nægte, at det forbaaver mig meget at se et Forslag som dette fremsat paa et saa løst Grundlag, som Tilfældet er; for der er jo ikke Spor af Grundlag at bygge dette Forslag

paa. Her er ikke Spor af Plan over, hvordan det skal gennemføres, ikke det allerringeste. Jeg vil nødigt bruge stærke Udtryk, men jeg vil dog sige, at dette Forslag synes mig at nærme sig lidt vel meget til det, man plejer at kalde Sjaskeri. Der staaar ikke noget som helst om, hvem der skal have disse Penge, der staaar ikke noget om, hvor mange hver enkelt skal have, ikke det fjerneste om, paa hvilke Betingelser de skulle uddeles, om de, der skulle have dem, skulle svare Rente eller ikke, om de skulle betale dem tilbage eller ikke, ikke det allerringeste. Der staaar heller ikke det allerringeste om, hvem der skal sørge for at bringe denne Bevilling ud i Livet. Det ærede Medlem talte ganske vist om, at det kunde vi lade Hedeselskabet besørge eller lade Fællesforeningerne besørge eller Husmandsforeningerne besørge. Men selv om altsaa disse skulle besørge det, skulle de dog have en Plan at arbejde og virke efter. Jeg har aldrig nogen Sinde set et Forslag fremsat paa et saa løst Grundlag. Saa sagde det ærede Medlem, at han overlod det fuldstændig til Landbrugsministeren at bringe Forslaget ud i Livet. Ja, jeg takker naturligvis det ærede Medlem for Opmærksomheden. Det var en rar Bestilling at faa, det skal jeg villig erkende. Jeg vil haabe, at det høje Ting fritager mig for dette Hverv, men skulde jeg faa den Bestilling at rejse over til Jylland og drysse disse 30,000 Kr. ud efter bedste Beskub, vil jeg dog bede det ærede Medlem om at gøre mig Følgeskab, saa ere vi dog to om det. Og der er jo saa meget mere Grund for det ærede Medlem til at rejse med, som han nu har oplyst, hvad der heller ikke staaar noget om i Forslaget, at det er en rent kalkulatorisk Bevilling, der er Tale om. Det er da rart nok, naar jeg kommer til Jylland med disse Penge i Lommen, at have det ærede Medlem ved Siden af mig og sige: Jeg kan ogsaa gaa med paa 35,000 eller 40,000 eller 50,000 Kr. Nej, det ærede Medlem maa undskylde mig, at et saadant Forslag kan jeg ikke tage alvorligt. Det lod ganske vist til forleden Dag, at det ærede Medlem tog denne Sag ret alvorligt, og at det ærede Medlem gjorde sig en Slags Forventning om, at han paa Grundlag af dette Forslag kunde slaa sig op som en Dalgas Nr. 2. Men jeg tror, at det er en Misforstaaelse. Jeg tror, det ærede Medlem har kastet sig ind i noget, han har Vanskelighed ved at rede sig ud af igen paa en nogenlunde pæn og fornuftig Maade. Det er jo en temme-